

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrto leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge isvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Nezaprete reklamacije so poštne proste.

Dr. Korošec — drugokrat proglashen za kandidata.

Shod v Mestinju se je za liberalce popolnoma ponesrečil.

Vsi narodni kmetje, in bila jih je velika večina, so stali trdno kakor skala za dr. Korošca. Govori dr. Kukovec, Strmška, Kušeca itd. so ostali brezuspešni. Izmed istih, ki so glasovali za Kukovečevega kandidata g. Žurmana, ki je obrnil hrbet Kmečki zvezi, so bili po večini priznani štajerčijanci in liberalni učitelji. Dobili smo naslednje brzojavke:

Smarje pri Jelšah. Shod Narodne stranke v Mestinju popolnoma ponesrečen. Okoli 800 za Korošca. Kukoveč kandidat Žurman kakih 200 glasov. Navdušenje naših velikansko.

Rogaška Slatina. V Mestinju bilo okoli 1000 zborovalcev. Tudi zvesti Kozjani so bili. Duhovnikov nobeden. Vendar tri četrti za dr. Korošca, liberalci in štajerčijanci z Vinkom Žurmanom grdo pogoreli.

Slovenski volilei!

„Slovenska kmečka zveza“ je sklicala v vsakem okraju zaupen shod, ki naj določi kandidata. Vsled sklepov teh zaupnih shodov bo kandidiral

Ivan Roškar,

posestnik v St. Jurju v Slov. gor. in deželni poslanec za volilni okraj Maribor levi breg Drave, St. Lenart, Gornja Radgona in Ljutomer.

Franc Pišek,

posestnik in župan v Hotinji vasi za volilni okraj Maribor desni breg Drave, Slov. Bistrica in Konjice.

Dr. Anton Korošec,
urednik v Mariboru

za volilni okraj Šmarje, Rogatec, Kozje.

Dr. Jožef Povalej,

veleposestnik v St. Juriju ob juž. žel. in finančni komisar v Mariboru.

za volilni okraj Celje in Vransko.

Franc Robič,

deželni odbornik v Gradcu

za volilni okraj Marnberg, Slovenjgradec, Šoštanj in Gornjigrad.

Dr. Ivan Benkovič,
odvetnik v Brežicah

za volilni okraj Brežice, Sevnica in Laško.

Dr. Miroslav Ploj,

dvorni svetnik na Dunaju

za volilni okraj Ptuj in Ormož.

Vsak kmet in delavec, ki ljubi svoj stan in ki mu hoče dobro, bo volil dne 14. maja te kandidat!

Dragi tovariši kmetje!

Bliža se dan 14. maja 1907, ko bomo morali z volilnim listkom v roki odločiti, v čigave roke položimo skrb za svoj blagor, odločiti bomo morali med kandidati Slovenske kmečke zveze, Narodne stranke in socialdemokratske stranke.

Programi vseh strank več ali manj poznamo.

Slovenska kmečka zveza

je ustanovljena v svrhu obrambe in uspešnega zastopanja blagora kmečkega stanu, ki tvori ogromno večino slovenskega naroda na Spodnjem Štajerskem; take enotne organizacije je dosedaj pomanjkovalo, zato se glas kmeta tudi nikjer ni resno upošteval. Ni dovolj, da kmet samo tarna nad svojim slabim stanjem, kmet mora zakričati: šele potem se nas bo de slišalo na najvišjih mestih v državi, ki odločujejo o naši usodi. Ravno v ta namen je ustanovljena Slovenska kmečka zveza.

Na čelu zveze stoje najboljši in najrazumnejši slovenski kmetje na Spodnjem Štajerskem, med temi državnozborna kandidata gg. Roškar in Pišek, ki bodeja najboljša tolmača kmečkih zahtev v državnem zboru.

A Slovenska kmečka zveza ni zavrgla temeljev dosežanj naše politike in je zlasti pritegnila v svoje vrste v parlamentarnem boju osivele moze g. deželnega odbornika Robiča in g. svetnika Ploja, oba dva bivša državna poslanci, ki že dobro poznata polzka pota politike in bodeja Kmečko zvezo obvarovala neprevidnih korakov.

Razun tega potrebuje Slovenska kmečka zveza v svrhu razširjenja svojih idej mladih čilijih močij, ki bodo z vsem ognjem zastopale njene cilje; izbrala si jih je v osebah gg. Korošca, bivšega zaslužnega državnega poslance, dr. Povaleja in odvetnika dr. Benkoviča; vsi ti so sodelovali pri ustanovitvi Kmečke zveze in so ter bodo na številnih shodih zanesli njene ideje med ljudstvo, v zadnjo vas.

Slovenska kmečka zveza hoče v prvi vrsti zastopati koristi kmečkega stanu; nam hoče priboriti mesto v državi, katero nam gre po našem številu, po našem krvnem in denarnem davku, kmečkemu stanu hoče zagotoviti trajen obstoj, rešiti ga hoče njegovih bremen, zlasti šolskih, odpreti mu nove vire pridobitka; to je njen poglavitni in vrhovni namen. V državnem zboru hoče sodelovati z drugimi kmečkimi strankami, katere bodo skupno tvorile večino mad zastopniki drugih stanov.

Kmečki stan je temelj Slovenske kmečke zveze. Toda Kmečka zveza nikakor ne odriva drugih stanov, ako so pripravljeni sodelovati za povzdigo sedaj najbolj tlačnega stanu; tudi Kmečka zveza hoče podpirati njih zahteve, v kolikor so opravljene in ne nasprotujejo našim zahtevam.

Kmečka zveza se v prvi vrsti poteguje za mallega kmeta; ravno mali kmet pa mnogo bremen skupno nosi z malim obrtnikom, delavcem itd.; ako hočejo ti podpirati pretežno večino prebivalstva, t. j. kmeta, odrekla se jim ne bode pomoč za zboljšanje njihov gnotnega stanja.

Kmečka zveza ne odriva izobraženih stanov, zlasti tudi ne duhovnikov. Očita se nam, da smo klerikalni! Kaj je klerikalizem? Klerikalizem je nadvlada duhovščine; toda naša Kmečka zveza ne prizna nikake nadvlade, tudi ne duhovske. Pač pa bode v smislu svojih pravil v dejanju, ne le na papirju — branila in utrjevala krščanskega duha v kmečkemu stanu.

Posebno naša Kmečka zveza ne bode nikdar pozabila, da je slovenska Kmečka zveza in bode odločno branila narodne pravice našega slovenskega ljudstva.

Kmečka zveza ni samo politično orodje, kot se nam očita; to dokazuje dejstvo, da so se njej na čelo postavili kmetje sami. Sploh pa organizacija, ki šteje že danes čez 30 okrajnih odborov in čez 20.000 članov ne more zaspati, dokler je v nji saj nekaj delavnih moči.

Naši nasprotniki.

Poglejmo si naše nasprotnike! Novopečena Narodna stranka, ustanovljena od mladih neizkušenih mož v Celju, nam je napovedala najhujši boj; ona hoče med staro šaro zavreči vse naše dosežanje osivele voditelje: vsi dosežaji vspehi niso nič proti temu, kar bodejo oni dosegli! Tako nastopa in mora nastopati vsaka nova stranka, ako hoče sploh obstati; le na ta način najde lahkovernih ljudi, ki se ji vsedejo na limanice in njenim ustanoviteljem po ceni pripomorejo do moči. Naj ti gospodje pokažejo svoje uspehe, potem jim bomo verjeli, da niso politične enodnevne muhe.

Ta stranka je začela zidati pri strehi, mesto na temelju; ta stranka hoče najprej vse v svoj koš spraviti, potem šele delati. Najprej treba delovati, potem šele pridejo sadovi. Kdor ne dela, ta tudi ne žanje. Naj nas ne slepe s tem, da bodo mnogo dosegli; naj rajše pokažejo, kaj so že dosegli. Po tem jih bomo šele sodili po njih dejanjih.

Možje pa, ki so v naši sredini, t. j. Roškar, Robič, Ploj, Korošec že lahko kažejo na sijajne uspehe svojega delovanja. Kako se Roškar, naš načelnik, v deželnem zboru poteguje za kmečke koristi, čuli smo ravno minule dni; vedno neustrašeno in brezobzirno zastopa naš blagor. Robič deluje že

mного let kot deželni odbornik v prid našega stanu; delovanje dr. Ploja in dr. Korošca v državnem zboru in dr. Ploja v deželnem zboru je nam tudi vsem znano.

Vsi skupno pa so nam letos za veliko noč dosegli novo pridobitev: slovensko kmetijsko šolo za Spodnje Štajersko, za katero prispeva dežela 400.000 kron, in so preprečili zvišanje deželnih doklad!

Kje pa so dela novopečene Narodne stranke?

Kako deluje novopečena stranka?

Zakaj smo zoper novo stranko?

Zanesla je nesrečni razpor med spodnjestajerske Slovence, ki so bili na potu mirnega in trajnega razvoja na gospodarskem in narodnem polju — to je njeno prvo delo.

Ta stranka je neodkritosrečna že v naslovu. Imenuje se Narodna stranka kot bi bile vse druge stranke nenarodne; za to krinko se pa skriva nje liberalno — protiversko obličje. Saj so znane zveze nove stranke do liberalne stranke na Kranjskem, ki je dandanes na robu propada.

Ta stranka je neodkrita v dejanju: na kmetih kriči, da je treba le kmetu pomagati, v Trbovljah in v Hrastniku pa delavcem obljubljuje zlate gradove na stroške kmeta — in si tako hoče zagotoviti obojne glasove. In samo za glasove se jim gre, za druga nič.

Ta stranka je neodkrita; kmetu obljubljuje zmanjšanje šolskega bremena, kmečkim razmeram primerno ureditev šolske dolžnosti, učiteljem pa — ki so glavni steber Narodne stranke — obeča zlate gradove na stroške kmeta.

Takozvana Narodna stranka hoče vsem stanovom ustreči, pri tem pa prezre, da je treba ustreči najbolj zatiranemu stanu, kmečkemu stanu, ki je pogoj obstoja drugih stanov; saj je njih prijatelj socialdemokrat Kristan javno priznal, da vsakdo laže, kdor vsem stanovom obljublja enako pomoč.

Takozvana Narodna stranka, oziroma njeni pristaši se bore z nepoštenimi sredstvi. Kdor ne trobi v njih rog, tega hočejo uničiti z obrekovanjem, z lažmi; celo zasebno življenje naših pristašev jim ni sveto. Vse teptajo v prah in blato, kar jim je na potu!

Poslužujejo se v boju zoper naše pristaše najbolj nizkotnih sredstev; ne zametujejo brezimnih pisem kot političnega orožja. V svojih glasilih obrekujejo naše pristaše na najpodlejši način, ker vedo, da se jim pred porotniki las ne skrivi; saj so porotniki večinoma nemčurji ali pristaši obrekujoče stranke.

Nova stranka se imenuje „narodna“, a narodnost jim je sedaj deveta briga. Ves njen ljuti boj meri le na to, da premaga Slovensko kmečko zvezo; ako te svoje moči uporabi zoper naše stare narodne nasprotnike, potem naj se imenuje Narodna stranka; dokler pa se bori le zoper Kmečko zvezo, imenuje naj se protikmečka stranka.

Kje pa smo še videli to stranko in njene pristaše v odkritem boju zoper nemčursko stranko? Upamo, da se nam v kratkem posreči razkriti niti, katere hočejo nekateri splesti med obema tema protikmečkima strankama. saj v volilnem boju.

Nova Narodna stranka slepi slovensko ljudstvo s svojimi kandidati. V svet so raztribili, da so njeni kandidati neodvisni kmetje, da bi premotili nas kmete. V resnici pa ti kmetje niso kmetje, ampak vse kaj drugega preje: krčmarji, trgovci, hmeljarji, graščaki, ti neodvisni kmetje tudi niso neodvisni, ampak imajo vezane roke, ker so se popolnoma zapisali novopečeni Narodni stranki, vsi ti neodvisni kmetje so pod kuratelo celjskih mladih gospodov.

S takimi sredstvi nas hoče nova stranka preslepiti, da bi svoje glasove dali „neodvisnim“, za katerimi stoji celjska stranka doktorjev. Neodvisnim nobenega glasu!

Nova stranka vodi nepošten politični boj zoper naše kandidate. Očitamo jim da niso vsi kmetje! Celjskim gospodom na vsa usta povemo, da nismo tako kratkovidni, da bi le kmete volili, mi bomo volili istega, ki bode najbolje in najuspešnejše zastopal koristi Slovenske kmečke zveze v državnem zboru. Izberite kandidate naj celjski gospodje le nam prepuste; ne potrebujemo njih kuratele.

Tudi naša Kmečka zveza potrebuje juridično naobrazenih mož; saj jih ima novopečena stranka

kar na tucate! Mi ne vprašamo, kdo nas bode zastopal, pač pa moramo vedeti, kako nas bode zastopal. Ne kdo! Ampak kako?

Voditelji takozvane Narodne stranke se za hrbtom svojih pristašev vežejo z najhujšimi sovražniki kmečkega stanu — socialdemokrati. Saj so na shodu v Mariboru 24. sušca t. l. javno priznali, da hočejo pri volitvah roko v roki iti s socialdemokracijo zoper Slovensko kmečko zvezo. Saj je znano, da hočejo socialisti pri ožji volitvi svoje glasove na razpolago dati Narodni stranki! Oni že vedo zakaj! Brez plačila gotovo ne!

Kaj hočejo zavezniki Narodne stranke?

Oglejmo si tega drugega našega nasprotnika: socialdemokratsko stranko! Ta je na zunaj bolj prijazna, ima polno medenih besed na jeziku, tudi za kmeta. A pogledjmo si jih bližje!

Vodja nemških socialistov Bebel je rekel leta 1895: „Če bo vse kmetijstvo v dveh letih kaput, potem bo to za mene najveselejši dogodek!“ Socialistična stranka v Gradcu je l. 1900 izdala volilni oklep s sledečimi zahtevami: kdor stane dve leti v občini, naj ima domovinsko pravico (tako da občini na rame pride); šol naj se toliko zida, da ne bo v nobenem razredu več kot 30 otrok, knjige, učila in hrano naj občina daje otrokom; občina naj osnuje javne kopeli, lekarne, naj oskrbi zdravnike, učitelje, vse na svoje stroške itd.

Socialdemokrat dr. Šaherl je letos v štajerskem zboru predlagal, da se kmečkim poslom zvišajo dohodki na stroške kmetov. Vodja avstrijskih socialistov dr. Adler je rekel l. 1891 v Bruselju: „Za nas je volilna pravica le sredstvo, da pridobimo armado, ki bo revolucijo izvedla (z revolucijo hočejo socialisti izvršiti svoje načrte!)“

Ali ste čuli, kmetje, kakšne namene ima socializem? Seveda nam to vse utaje, kadar pridejo med nas loviti glasove. In s to stranko, ki nam hoče odvzeti zemljo, ki vrh tega smatra vero za privatno stvar, ki hoče vero iz šole izobčiti, s to stranko se hoče vezati Narodna stranka, samo da pri volitvah vrže Kmečko zvezo.

Kaj je Narodna stranka za to obljubila socialnim demokratom, nam ni znano; pač pa je gotovo, da socialisti ne pojdejo zastoj za Narodno stranko v ogenj.

Slovenski kmetje! Toliko razsodni smo, da vemo, kaj nam je v tem položaju storiti. Nova stranka napenja vse svoje sile, da nas privabi na svojo stran; ona se nam dela prijazne, tako, da pod krinko prijaznosti težko opazimo njen pravi namen. Nekaj časa ga bo še skrivala, potem pa, ko ji pomoremo do moči, pokazala bo svoje kopito.

Ali hočemo podpirati tako neokrito stranko? Ali hočemo podpirati stranko, ki se hoče vezati z našimi najhujšimi nasprotniki — socialdemokrati in laži-liberalci? Nikdar!

Novopečena Narodna stranka že menda sama uvideva svojo slabost in postavlja kandidate, ki nikdar ne bodo mogli izvrševati mandata, če jim ga poverimo; celo pristašem Slovenske kmečke zveze ponuja mandate, če sprejmejo njen program.

Torej stopimo na noge! Delajmo, dokler je čas! Pridobivajmo nove pristaše Slovenske kmečke zveze! Pokažimo vrata zapeljivim agitatorjem novopečene Narodne stranke! Bodimo sami svoji in dne 14. maja 1907, vsi do zadnjega moža oddajmo svoj glas kandidatu, katerega nam sporazumno z našimi zaupniki priporoča Slovenska kmečka zveza. Naša zveza bo najbolje zastopala naše koristi, ker so med njenimi kandidati trije naši možje kmetje in dva izobražena, tudi kmečka posestnika, vsi kandidati so sinovi poštenih kmečkih starišev.

Živela Kmečka zveza!

Živeli njeni kandidati!

Politični ogled.

— **Razoroževanje na dnevnem redu.** V programu Slovenske kmečke zveze je tudi, da se namesto dragega vojaštva upeljejo mirovna sodišča. Prve korake k temu programu vidimo v predlogu Angleške, ki želi, naj bi se vevlasti med seboj dogovorile, da bi ne tekmovala med seboj v vedno večjih in dražjih vojnih pripravah. Ako se doseže sporazumjenje, se bomo počasi res bližali splošnemu razoroževanju.

— **Koroško.** „Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ je imelo dne 4. t. m. v Celovcu svoj občni zbor, na katerem so se postavili sledeči kandidati: za slovenski volilni okraj: Franc Grafenauer, za velikovski volilni okraj: Florijan Elbersdorfer, župan v Grebinju, v celovski okolici: monsignor Valentin Podgorc, v mestu Celovec se postavi slovenski kandidat delavskega stanu. V rožškem, beljaškem in žiljskem okraju bodo Slovenci podpirali nemškega krščanskega socialista proti nemško nacionalnemu kandidatu.

— **Grozilno pismo carski rodbini.** Berolinski časniki poročajo o skoro neverjetnem dogodku. Ko so pred dobrim tednom zvečer slačili hčerko carja Tatjana, našli so na notranji strani krilec za iglo pripeto pismo, naslovljeno na carico. V tem pismu se grozi, da umori cara ženska roka, ako nemudoma ne odpravi vojnih sodišč ter ne pomilosti političnih kaznjencev.

— **Na Francoskem** je ljudstvo silno razdraženo. Velika noč je bila in pobožno ljudstvo francosko ni moglo zadostiti svojim verskim dolžnostim po cerkvah, katere je samo zidalo. Žalost je vladala vsesplošno med dobrimi Francozi. Lepi obredi velikega tedna so prenehali po mnogih cerkvah, v katerih se sedaj framasoni zbirajo in kujejo nadaljne načrte za svoje peklenške namene, ki jih imajo še proti cerkvi. Poleg te krivice, kateri so prizadjali brezverci katoliškemu ljudstvu, bo pa moralo ljudstvo še davke plačevati za zatvoritev cerkva. Lepo poslušajte, koliko stroškov je stalo francosko vlado to bogoskrunsko početje. Pravosodno ministrstvo zahteva 676 tisoč frankov za stroške, katere je imelo, ko je sodnijsko preganjalo katoličane, ki so se uprli vladnim hlapcem. Notranji minister zahteva en in pol milijona frankov za pota, ki so jih imeli politični in drugi vladni uslužbenci, ko so zapisovali cerkveno premoženje. Vojni minister zahteva 645 tisoč frankov za vojaščino, ki je morala naskočiti cerkve in razbijati vrata, katera so bili zadelali katoličani, da bi ne mogli vojaki skruniti cerkva; en milijon 225 tisoč in 479 frankov zahteva isti minister za prevažanje vojakov in orožnikov za te namene. Torej vse to satansko delo je stalo brezversko vlado nad tri milijone frankov. In koliko škoda pa imajo pri tem razni stanovi, ki so pri cerkvah mnogo zaslužka imeli, to se ne da povedati. — To vnebovpijoče dejstvo pa zagovarjajo tudi naši liberalci in socialdemokrati po svojih listih in nameravajo kadar dobe dovolj moči ravno to izpeljati. Ali bomo mi katoličani dopustili kaj takega? Ali bomo mirni ostali in s svojo malomarnostjo povzročili, da zmaga kak liberalci ali socialdemokrat pri volitvah za državni zbor, kjer se delajo take prekucijske postave. Nikdar in nikoli. Komur je tedaj mar, da se tudi pri nas ne prične tako početje, bo vse storil, da zmaga 14. maja na celi črti naš kandidat. Zato tisti dan vsi do zadnjega moža na volišče in zmaga na naši strani bo sijajna in potem se ni bati, da tudi pri nas nastanejo francoske razmere.

Razne novice.

Novice bode odslej urejene za dobo volitev po volilnih okrajih.

* **V Smarju pri Jelšah** je, kakor iz posebne prijaznosti naznanja slovenskemu svetu „Narodni List“, na Velikonočni ponedeljek pred rano sv. mašo pridigal dr. Korošec. To je pa tudi edino resnično na celem naznanilu „Narodnega Lista“, kajti vse nadaljne trditve so lažnjive in izmišljene v medsebojnem gostilniškem razgovoru od liberalcev, ki še so takrat sladko spali, ko je dr. Korošec že pridigal. Dr. Korošec se ni v svoji pridigi niti z eno besedico niti od daleč dotaknil političnih vprašanj ali pa celo bodočih volitev! Tega veselja vam dr. Korošec ne bo naredil, da bi v cerkvi govoril o politiki, na to čakate zaman! Pri pridigi dr. Korošeca je bilo gotovo blizu tisoč ljudi in vse te kličejo za glasne priče, kako nesramno lažejo šmarski liberalci, ki hočejo sedaj tudi kmete kot „neodvisne“ kmete vloviti na svojo stran!

* **Zopet izjava.** Zopet mora uradno „izjavljati“ v zadnjem „Narodnem Listu“ dr. Kukovec, ker so menda sklepi glavnega strankinega shoda v Mariboru nejasni. Toda glavno reč, ki slovenske kmečke volilce najbolj zanima, pa modro zataji. Priznava, da bo Narodna stranka v slučaju ožjih volitev v mestnih okrajih volila socialdemokrate, o tem pa molči, kako bo volila v kmečkih skupinah? Ali tudi tukaj ne bode nastopila sovražno proti socialistom? Ali hoče res vse svoje sile uporabiti ne proti štajerčijančem in socialistom, ampak samo proti neodvisnim kandidatom Slovenske kmečke zveze? Prosimo zopet nove izjave!

* **Čudna ljubezen do socialdemokratov.** V zadnjem „Narodnem Listu“ piše general liberalne stranke dr. Kukovec: „Narodna stranka pa nikjer ne bode nastopila sovražno zoper socialiste, ampak naj pokaže vsaka svobodno svojo moč.“ Res, dragoceno priznanje! Proti brezverski, nenarodni, kmetom sovražni stranki ne bodo naši narodovci nikjer nastopali sovražno, proti krščanski slovenski kmečki stranki pa že nastopa povsod! G. Roš, Roblek, Glaser, Ježovnik, ali veste, kako ulog igrate?

* **Značajni pristaši** so pri Narodni stranki. Že na shodu v Mariboru je učitelj Lesjak priporočal kandidature g. Glaserja, ker bi baje sicer nekateri pristaši Narodne stranke rajše volili štajerčijanskega kandidata nego narodnega kmeta Franca Pišeka. Zadnji „Narodni List“ pa pravi, da so izjavili zaupniki Narodne stranke iz ptujskega okraja, da izstopijo iz Narodne stranke ter volijo Štajerčevca, če bi jim Narodna stranka priporočala Ploja. No, lepa Narodna stranka, koje pristaši so pri vsaki priliki na pobegu v nemški tabor.

* **Ali so iskali zveze z nemškutarji?** Narodna stranka se je na glavnem zboru močno udarila ob prsi ter izjavila slovenskemu svetu, da pri volitvah noče nobene zveze s štajerčevsko stranko. Zakaj

pa ta izjava, smo se vprašali? Ali imate slabo vest? Slovenski kmečki zvezi ni treba podajati takih izjav! Zadnji „Štajerc“ pa nam odkrije neko tajnost. Tse namreč: „Res je, da so se razni „narodovci“ nam silili, ali odklonili smo njih ponudbo.“ Mogoče je, da „Štajerc“ laže, kakor je njegova navada, ali dolžnost narodovcev je sedaj, da dokažejo slovenski javnosti to laž! In sicer morajo to bolj temeljito storiti, kakor pri notarju Štupica, katerega hočejo oprati, da je ponujal vsenemcu Maliku glasove narodovcev. Pravijo namreč, da je Malikov protikandidat sodnik dr. Glas in ker je zadnji bolj nevaren Slovincem nego Malik, bilo bi boljše voliti Malika. Resnica pa je, da dr. Glas že mesece ni več kandidat in kako bi se mogla torej zgornja možnost razpravljati na strankinem shodu dne 24. marca. Ne operite se! Notar Štupica se je pogajal z Malikom, to ostane pribito!

* **Doslednost Narodne stranke.** Kako znajo narodovci zavijati po ovinkih, to je že povsod znano in bilo že objavljeno. Če ga primeš na eno stran, zavrti se ti na drugo. Če ga primeš za besedo, jo zataji in prekliče. Če mu uloviš besedo na jeziku, prekolne svoj jezik in ga dolži, da mu je spodrknilo, da pa ni mislil tako hudo, kakor je zbleknil njegov jezik, ki seveda nima pameti, da bi vedel, kaj govori. — Enkrat se zarotuje ta Narodna stranka, da noče imeti nikakega kompromisa s katoliško stranko, drugokrat pa toči krokodilove solze, da je tudi katoliška stranka odklonila kompromis z Narodno stranko. Na eni strani svojega glasila pravijo, da je vera v nevarnosti ter izjavljajo („Nar. L. 13. štev.“): „Veseli nas, da se bode s temi (misijoni) utrjevala vera med našim ljudstvom.“ Vere tam ni treba utrjevati, kjer ni nevarnosti. Na drugi strani iste 13. štev. „Nar. Lista“ pa pravijo: „danes pa ona (namreč vera) ni v nevarnosti.“ — Pomilovanja vredni ljudje, ki se dajo krmiti s takimi otrobi.

* **Močan mesarski pes** se je našel, ima zobčast ovratnik in na ovratniku znamko z št. 1896. Vransko 4. Komur sliši, naj si pride po njega v Dornavo h Francu Herga, posestniku pri sv. Doro-teji, hi. št. 105.

Odvetniški in notarski uradniki. Na biokostno nedeljo dne 19. maja t. l. vrši se ob 10. uri v Narodnem domu v Ljubljani velik shod jugoslovanskih odvetniških in notarskih uradnikov.

Maribor - Bistrica - Konjice.

m Moška in ženska podružnica za Maribor in okolico družbe sv. Cirila in Metoda imata prihodnji četrtek, dne 11. t. m. točno ob 8. uri zvečer v mariborskem Narodnem domu v restavraciji svoj letošnji občni zbor z običajnim vzporedom. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Z le-tem naznanilom so vabljene iskreno vsi udje obeh podružnic, da se v obilnem številu vdeležijo občnega zbora velekoristnega društva.

m **Čebelarji, pozor!** Ustanovni odbor slovenjebistriske podružnice „Slov. čebelarškega društva za Spod. Štajersko“ je predložil pravila c. k. namestni v potrdjenje. Da se zamore organizacija čebelarjev našega okraja gladkeje vršiti, bodo v različnih krajih tozadevna poučna predavanja. Prvi večji shod naših čebelarjev pa bode 28. dan aprila t. l. v Laporji, kjer bode predaval učitelj za čebelorejo, g. Juvančič, o predpogojih za močne roje in o prehodu od čebelarjenja s koši k čebelarjenju s premakljivim satovjem. Čebelarji iz dravinjske doline, Laporja, Črešnjevca, Poljskave, kakor tudi oni iz Slov. Bistrice, Venčesija, Tinj in Smartnega, dne 28. t. m. vsi v Laporje k ustanovnemu shodu čebelarškega društva! Shod se vrši po večernicah in sicer pri vsakem vremenu. Mladeniči, možje, predavanje bode velezanimivo! Istega dne predpoldnem ob 9. uri predava g. Juvančič o čebeloreji v šoli na Spod. Polskavi. Kdor želi o ustanovitvi čebelarškega društva natančneje poizvedeti, se naj obrne do g. Jož. Kokl, učitelja na Spod. Polskavi. Čebelarji, organizujmo se!

m **Slov. Bistrica.** Narodni lisci za brezversko šolo in brezverski zakon. Pa je prišel narodni lisec k osivemu rodoljubu in rekel: „No gospod, kaj pa vi menite o Narodni stranki?“ „Kaj menim? Jaz menim, da je sestra kranjske brezverske liberalne stranke in „Narodni List“ pa umazan bratec „Slov. Naroda“. Narodna stranka hoče, da bi se verski poduk vrge iz šole, za to njo z veseljem pozdravljajo vsi neumni učitelji; ta stranka hoče, da bi se zakoni sklepali samo na par dni, za to se je oklepajo vsi tisti možje, ki bi se radi svojih žen znebili. To menim jaz.“ „Gospod“, pa to ni tako“, odgovarja lisec. „Mi sedaj še nismo zoper vero, versko šolo in krščanski zakon, mi teh vprašanj sedaj ne spravljamo na površje, ker še ljudstvo za to ni zrelo!“ „Aha“, mu rodoljub odgovarja, „samo sedaj še niste proti verski šoli, sedaj še ne ščujete zoper krščanski zakon, ker veste, da bi vam vsi poštene ljudje dali breco. Kako milostno ravnote, nekaj časa daste še odloga, potem pa v boji proti veri.“ — Kako že pravijo pri nas takim, ki drugače pišejo, kot mislijo? Če se ne motim, hinavci! In hinavci so narodni lisci!

m **Spodnja Polskava.** Mladi dr. Kukovec, katerega bo zgodovina imenovala grobokopa Slovincem na Štajerskem, je pred nekaterimi leti tukaj na zborovanju slov. kat. pol. društva govoril proti nemški šoli; vpil in kričal je: Izdajica je, kdor tirja nemški poduk v naših šolah. Danes pa Narodna stranka in njen general Kukovec vpijejo: Le več nemščine v naše šole. Mi vemo, da je dobro znati